

[Olav Olsen.]

Men det ærede Medlem sagde, at alle Muligheder er ikke udelukket for Forhandling. Det var jo en anden Tone end den højtærede Ministers, og jeg vil slutte med, som jeg gjorde det før, at sige, at vi fra Venstres Side er villige til saglige Forhandlinger om dette Lovforslag, men vi er ikke villige til at lade os diktere, hvorledes det skal være, hverken af den højtærede Minister eller af Socialdemokratiet. Hvis det er Meningen, saa er ingen Forhandling mulig, men hvis man møder med Forhandlingsvillie ogsaa fra den Side, saa kan vi forhandle. Jeg synes, at der i Ordet „forhandle“ ligger, at der maa være Villighed fra begge Sider, for ellers er en Forhandling meningsløs.

Christmas Møller: Det ærede Medlem Hr. Rasmussen (Gylling) gjorde jo ikke mange Bemærkninger til mig. Den mest indholdsrige og den, der maaske var en lille Smule Fornuft i, var den, at jeg havde læst noget op her oppe fra Talerstolen. Jeg tror, jeg kom med to Citater, et af Afviklingslovens § 11, et andet af en Udtalelse af en socialdemokratisk Tillidsmand, og derefter gengav jeg, begribeligvis efter de statistiske Tabelværker, en Række Tal, der beviser det, jeg søgte at bevise. Men naar det ærede Medlem Hr. Rasmussen (Gylling) sagde, at saadant noget kunde enhver gøre, vil jeg sige til ham: Prøv selv, lad os faa de Tal og Oplysninger, som kan bevise Rigtigheden af det Standpunkt, det ærede Medlem indtager.

Det ærede Medlem Hr. Hans Hansen, der talte paa Retsforbundets Vegne, mente, at der kunde blive Enighed imellem os, og jeg indrømmer det ærede Medlem, at dette er et Spørgsmaal af stor Betydning; men naar det ærede Medlem ønskede, at denne Enighed skulde opnaas ved, at man først ophævede hele den Toldlovgivning, vi har og afskaffede al den Told, vi har, saa vil det ærede Medlem, hvis han stiller Forslag derom, se alle Frihandelsvenner i denne Sal med Styrke vende sig derimod.

Det ærede Medlem Hr. P. Andersen talte i samme Retning som den højtærede Minister, som jeg gerne vil svare udførligt. Han havde den Tillid — og det var smukt af ham — til Ministeren, at naar Ministeren havde sagt en Ting, saa var den rigtig. Det er meget beklageligt baade for det ærede Medlem Hr. P. Andersen og den højtærede Minister, at det var helt forkert, hvad de sagde. Thi de sagde begge, at jeg gennem det Standpunkt, jeg her havde gjort mig

til Talsmand for, havde drejet mit Parti, havde indtaget et andet Standpunkt end det ærede Medlem Hr. Fraenkel, og det var lidt vanskeligt, tillod det ærede Medlem Hr. P. Andersen sig oven i Købet at sige, at vide, hvor det konservative Parti egentlig stod. Det er den Slags Ting, han har læst i en daarlig socialdemokratisk Avis, som han maaske oven i Købet selv redigerer, og som jeg vil raade ham til ikke at tro paa. Nej, der er aldeles ikke, saaledes som jeg senere skal komme til at bevise det, nogen Ændring i det konservative Partis Standpunkt.

Det ærede Medlem Hr. Olav Olsen var noget pikeret over, at jeg havde talt om Andelsbanken og de Tab, den havde haft. Det ærede Medlem maa ikke glemme, at det var Venstres Regering, der førte os ind i Landmandsbanksagen og først og fremmest bar Ansvar for det, og det var vist ogsaa Venstremænd, der bar Hovedansvaret for, at der ikke blev gjort noget for at redde Andelsbanken, saaledes at det ærede Medlem kan se hen til sit Partis henværende Finansminister og nuværende Finanslovsordfører, naar han vil drøfte det Problem, hvad der blev gjort baade overfor Andelsbanken og en anden stor Bank her i Landet.

Den højtærede Handelsminister vilde jo næsten give Udtryk for, at han var den eneste gamle Venstremænd her i Salen, i alt Fald paa dette Omraade var han og hans Meningsfæller mere venstresindede end Venstre selv. Og den højtærede Handelsminister, som alene havde haft Opmærksomheden henvendt derpaa, sagde, at det var med velberaad Hu, at han havde givet Lovforslaget den Formulering, det havde fra Rigsdagssamlingen 1919—20. Detskulde, om jeg saa maa sige, fange. Det skulde være klart, at den Form, man da havde givet det — det er det eneste, den højtærede Handelsminister havde set paa — skulde man lige presse Lovforslaget ind i igen, saa var det ligegyldigt, om Lovforslaget var særlig godt eller særlig daarligt, han havde kun det ene Syn for sig. Og hvorfor havde han det? Ganske simpelt af den Grund, at det var hans Hensigt at gaa meget betydeligt videre, naar han først var kommet i Gang her. Jeg hørte det ærede Medlem Hr. P. Andersen — tror jeg, det var, eller maaske var det den højtærede Minister selv — sige, at hvis dette ikke førte til noget, vilde man opgive det. Men selve det, den højtærede Handelsminister sagde her, at han havde taget Lovforslaget i Venstres Skikkelse — han sagde det for øvrigt ogsaa i sin Forelæggelsestale — er